

Ani psa by nevyhnal

Ani popoludní neprestalo pršať, a tak si po obede musela ísť Anetka ľahnúť. Dnes dokonca ani neprotestovala. Dážď, ktorý pravidelne bubnoval na okenný parapet, ju čoskoro ukolísal do spánku. Matúš si vzal knižku a čítal si, ale každú chvíľu odbiehal od knihy k oknu. Potreboval skontrolovať, či sa ich zajačik stihol schovať, alebo pobehuje niekde v daždi. Bohužiaľ, nikde ho nezazrel. V jednej chvíli mu napadlo, či sa zajac neprešťahoval náhodou niekam inam.

O pol tretej sa ozval zvonček pri dverách. Matúš nadskočil na stoličke a Anetka sa prebudila. O niekoľko minút mamička zaklopala na dvere detskej izby.

„Máte návštevu,“ oznámila a posunkom naznačila Matúšovi, nech si to ide do predsiene vybaviť sám.

Matúš vystrelil k dverám ako náboj z guľovnice.

„Čaves! Tak čo? Ideme von?“ opýtal sa Oliver, ktorý bol vybavený do dažďa nepremokavou bundou.

„Ako myslíš,“ pokrčil plecami Matúš.

No mamička bola zrejme nablízku a všetko počula, pretože sa ihneď ozvala: „V daždi nikam nepôjdete!“

